

MAREA CĂMĂRĂ ROȘIE

Organ al Comitetului regional P. M. R. Arad și al Sfatului popular regional

Arad, anul XII Nr. 3316

4 pagini 20 bani

Duminică, 3 aprilie 1955

IN INTERIORUL ZIARULUI

- Pagina culturală (pag. 2)
- Arcuri de vagoane în contul anului 1956 I (pag. 3)
- Zece ani de la eliberarea Ungariei (pag. 3)
- Angajamentele țărănilor muncitori din Saravale privind viața (pag. 3)
- Cronica evenimentelor internaționale (pag. 4)

- Oamenii muncii din Germania occidentală cer organizarea unui referendum popular în problema acordurilor de la Paris (pag. 4)
- Delegația guvernamentală a U.R.S.S. a plecat la Budapesta pentru a participa la sărbătorirea celei de a 10-a aniversări a eliberării Ungariei (pag. 4)
- O delegație a guvernului R. D. Vietnam va pleca în India în cursul lunii aprilie (pag. 4)
- Duljesc criticat pentru publicarea versiunii americane a "documentelor" de la Yalta (pag. 4)
- O cuvântare a lui Nehru asupra situației internaționale (pag. 4)
- Ministrul de război american promite livrarea armelor atomice (pag. 4)

Marea sărbătoare a poporului maghiar

Se împlinesc mline zece ani de cind, prin lupte grele, glorioasa Armată Sovietică a înfăptuit eliberarea totală a Ungariei de sub jugul fascist. După operațiuni militare începute în toamna anului 1944, la 4 aprilie 1945 Armata Sovietică a atins de pe teritoriul Ungariei și ultimele rămășițe ale fasciștilor germani și ale horthystilor unguri.

După eliberarea Ungariei, Armata Sovietică și-a continuat întrușul gloriei înspre apus, pentru a zdrobi definitiv fiara fascistă. În acest timp, în patria eliberată, poporul maghiar a început munca sa harnică pentru reconstrucția țării.

De atunci, an de an, ziua de 4 aprilie s-a păstrat ca o sărbătoare tradițională și scumpă a poporului maghiar. Milioanele de oameni ai muncii din Republica Populară Ungară consideră ziua de 4 aprilie, drept cea mai mare sărbătoare națională a lor, pentru că din această zi, după o asuprire seculară și după suferințe grele, poporul maghiar și-a cucerit libertatea, pornind pe calea progresului și a unei vieți ferice.

După zece ani de eliberare, poporul maghiar privește cu mândrie la victoriosul bilanț al realizărilor obținute pe drumul construirii socialismului. Astăzi, Ungaria nu mai este țara capitaliștilor și a grilor care exploatau cu cruzime poporul maghiar și care mențineau țara într-o stare de sărăcie și înăpoiere. Ea nu mai este o țară jeluță după bunul plac de către imperiaștii americani, englezii ori francezii. Ungaria este acum o țară liberă, independentă și suverană, este o țară a oamenilor muncii, în care puterea se află în mîna poporului.

În țara sa eliberată, poporul maghiar moștenește o industrie distrusă și paralizată. 90-95 la sută din întreprinderile industriale erau nimicite, deteriorate sau scoase din uz, toate podurile erau distruse, comunicațiile întrerupte. În cei zece ani care au trecut, poporul maghiar, în frunte cu clasa sa muncitoare, a reușit să înlăture înăpoierea economică, să ducă pe căi noi, necunoscute înainte, economia Ungariei. Sub regimul burghez-moșteresc industria s-a dezvoltat slab, Ungaria fiind nevoită să importe mașinile necesare economiei ei naționale. Astăzi, însă, în Ungaria se fabrică strunguri din cele mai moderne, tractoare, mașini agricole, combine, etc.

Urmind exemplul Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, Partidul celor ce muncesc din Ungaria și guvernul R. P. Ungare și-a îndreptat atenția spre dezvoltarea industriei grele — temelina sigură a dezvoltării întregii economii naționale. În anii puterii populare, pe întreg cuprinsul țării au apărut fabrici, uzine și orașe noi. Poporul maghiar privește cu mândrie combinatul „7 Noiembrie” din Inota, barajul de la Tiszalök, construcțiile de la Diosgyőr, combinatul chimic din Borsod și multe altele realizări mărețe. Producția de fontă, de oțel și de laminate de fier a crescut aproape de trei ori în comparație cu anul 1938. Producția de oțel electric a crescut cu aproape 840 la sută. Trenurile electrice cu motor Diesel construite la fabrica de vagoane și de mașini „Ganz” constituie o mândrie a industriei ungare. Înainte de eliberare, industria ungară producea foarte puține automobile. În prezent, producția de automobile a atins un înalt grad de dezvoltare. Produsele fabricii „Ikarus” pot fi întâlnite în R. D. Germană, China și Egipt. Industria ungară exportă de asemenea strunguri, raboteze și multe altele mașini-unelte.

La dezvoltarea întregii economii a R. P. Ungare, de un neprețuit ajutor a fost și este ajutorul Uniunii Sovietice. Pe baza convenției economice sovieto-ungare, în cadrul Consiliului de asistență economică mutuală, Uniunea Sovietică a oferit R.P. Ungare un sprijin din cele mai mari. De aceea poporul ungur socotește pe drept, că prietenia cu popoarele sovietice este cheuzăia independenței și securității sale naționale și în ace-

lași timp, al progresului continuu al economiei Ungariei populare.

Oamenii muncii din Ungaria privesc cu satisfacție și la transformarea radicală a agriculturii din patria lor. Ungaria horthystă era țara latifundiarilor, cu țărani lipsiți cu totul de pământ, sau avind suprafețe mici și trăind în mare mizerie. Reforma agrară înfăptuită din inițiativa partidului clasei muncitoare a schimbat total această situație. Agricultura a fost înzestrată cu numeroase tractoare și mașini, fapt care a dus la sporirea producției agricole și la ridicarea nivelului de trai al populației. Convingindu-se de superioritatea agriculturii socialiste, sute de mii de țărani muncitori au intrat în cooperative agricole de producție. Sectorul socialist ocupă azi aproape 30 la sută din pământul arabil al țării. Există în prezent 4.437 cooperative agricole de producție, grupind aproape 200.000 familii de țărani muncitori.

Întreaga dezvoltare a industriei și agriculturii a dus în mod firesc la ridicarea nivelului de trai al populației. Nivelul producției în industrie ușoară a fost în anul 1954 cu 92 la sută mai mare decît în 1949; al industriei alimentare — cu 138,9 la sută; construcția de locuințe a sporit în 1954 cu 100 la sută față de 1953. Au fost construite numeroase spitale, școli, teatre, cinematografe. Viața poporului e din zi în zi mai frumoasă, realizându-se visul său de veacuri. Unul din marii romancieri unguri din cea de a doua jumătate a secolului al XIX-lea, Mór Jókai, vizînd la viitorul patriei sale, spunea: „Vom avea și noi un popor care se va bucura de patria sa, care va munci pentru cîntecul numelui său, vom avea și noi oameni mari pe care lumea îi va admira și scriitorul viitorului nu va mai crea opere imaginare, ci va descrie realitatea pentru a glorifica patria sa”. Într-adevăr, visurile lui Jókai se înlăptuiesc astăzi, cînd poporul este eliberat de sub jugul exploatareii și păsește liber pe calea luminoasă a vieții noi, spre care a năzduit de veacuri.

Bucuria muncii creeatoare a oamenilor muncii din R.P. Ungară s-a putut remarcă și mai puternic acum, în preajma acestei mari sărbători. Încă de la începutul anului ei au pornit însufleșite întreceri în cinstea celei de a 10-a aniversări a eliberării patriei lor. Au fost inițiate schimburi de onoare la care au participat muncitori de pe întreg cuprinsul țării. În același timp muncitorii maghiari adresează scrisori prietenilor lor sovietici — muncitori, tehnicieni, artiști, ostași ai Armatei Sovietice, — prin care-și exprimă dragostea față de poporul sovietic, atașamentul față de marea Uniune Sovietică.

Oamenii muncii din R.P. Ungară, trecînd în revistă succesele obținute de ei, sint conștienți că condiția esențială pentru progresul țării este menținerea păcii, amenințată de aștătorii la război imperialiști. „Cea mai mare dorință a fiecărui cetățean din țara noastră, a întregului popor ungur, — a spus tov. Andras Hegedus la conferința din decembrie 1954 de la Moscova — o constituie consolidarea și dezvoltarea continuă a succesele obținute. Guvernul Republicii Populare Ungare a pornit și pornește în politica sa externă de la aceste sarcini”. Cind însă curerile imperialiste își intensifică amenințăriile lor, poporul maghiar nu pregetă să-și unească forțele, să facă front comun cu popoarele întregului lagăr al păcii, pentru prevenirea amenințării cercurilor imperialiste.

Milioanele de oameni ai muncii din R.P. Ungară răspund aștătorilor imperialiști prin intensificarea eforturilor lor pentru dezvoltarea economiei naționale a țării lor și pentru întărirea armatei lor populare. Poporul maghiar este un factor de nădejde în marea luptă împotriva războiului.

Poporul nostru privește cu multă bucurie spre realizările mărețe ale poporului frate maghiar și-i urează noi succese în opera de construire a socialismului și de apărare a păcii.

Primele filtre Seitz executate în țara noastră

De curind, la Centrul de transuzie de singe din Tg. Mureș, au fost prezentate pentru experiment primele filtre Seitz, sistem închis, de câlibru mare, executate în țara noastră.

Aparatele, al căror prototip a fost conceput și realizat de către tehnicianul A. Forri de la Spitalul clinic-

unificat din Tg. Mureș, sint necesare preparării de plasmă în centrele de transfuzii de sînge. Noile filtre se pot fabrica în serie. Datorită calității lor, ele pot asigura prepararea unei plasmă de calitate superioară.

(Agerpres)

IN CINSTEA ZILEI DE 1 MAI

Fruntașii întrecerii

Muncitorii de la Atelierele T. C. 5 C.F.R. din Arad își îndeplinesc angajamentele luate în cinstea zilei de 1 Mai.

Pînă la 1 aprilie, ei au dat peste plan două stații de asigurare tip M.C.F., cîmpuri electrice și relee pentru șini izolate, în valoare de 74.000 lei.

La realizarea acestui succes au contribuit aplicarea unor măsuri tehnico-organizatorice și

raționalizările propuse de muncitori. Prin introducerea unei raționalizări a tov. Ștefan Madaras, s-a redus timpul la ascuțirea cuțitelor de la mașina de timpărie pentru grosimi, ridicîndu-se prin aceasta productivitatea muncii.

În întreprindere, productivitatea muncii a crescut în luna aprilie a. c. cu 2 la sută.

Fruntaș este secția S.C.B. care, în luna mar-

tie, a dat peste plan o stație de asigurare tip M.C.F.

Muncitorii: Teodor Soaciu, care și-a depășit planul cu 18 la sută, Traian Julean și Dumitru Balaci din atelierul de cîmpuri electrice, Andrei Mate din atelierul mecanic și Nicolae Bălăreanu din atelierul T.T.S. sint frunțași în întrecerea ce se desfășoară la Atelierele T.C. 5 C.F.R.

Mobilă peste plan

Colectivul cooperativei de producție „1 Mai” se străduiește să satisfacă cerințele oamenilor muncii, dînd tot mai multe produse.

Lucrătorii cooperativei au început confecționarea unui nou tip de mobilă combinată, care în cursul lunii aprilie va fi

pusă în vânzare. Ei se pregătesc să înlăptine cu noi succese ziua de 1 Mai. În cinstea acestei zile, s-au angajat să execute peste plan 50 paturi, 15 dulapuri, 5 garnituri mobile de bucătărie, 20 bucăți somiere, etc. Unele angajamente au și fost rea-

lizate. Pînă la data de 1 aprilie au fost terminate cele 50 paturi, iar în loc de 15 dulapuri, lucrătorii au fabricat 25.

Planul global pe primul trimestru a fost îndeplinit de către cooperativa „1 Mai” în proporție de 106,5 la sută.

Inițiativă prețioasă

Muncitorul Iacob Alk, de la fabrica de piele I.R.P. din Sînicolaul Mare, a studiat cu atenție posibilitatea reconșionării unor piese de la mașinile de despicat piele — și anume valțurile cu ghivente. A-

ceste valțuri au fost montate cu mulți ani în urmă și s-au tocit. Pentru a le înlocui trebuiau aduse valțuri noi de la diferite fabrici din țară.

Tov. Iacob Alk a reușit să reconșioneze vechile valțuri. Reconșio-

ionate, piesele vor putea funcționa cîțiva ani, după care vor putea fi iarăși reconșionate. În felul acesta, întreprinderea a realizat o economie însemnată.

I. SIMON, coresp.

Tot mai multe tricotate

Pe poarta fabricii „Tricolour roșu” din Arad ies zilnic camioane încărcate cu produse tricotate, necesare oamenilor muncii. Colectivul fabricii obține rezultate tot mai bune în întrecerea socialistă în cinstea zilei de 1 Mai.

Anul acesta, muncitorii și tehnicienii de la „Tricolour roșu” au produs peste plan 55.422

bucăți tricotate bumbac și 1.578 bucăți tricotate din lînă, în valoare de peste 585.000 lei.

În luna martie, întreprinderea și-a depășit planul de producție cu 12,79 la sută. Printre secțiile frunțașe, se numără și secția confecțiilor de bumbac, care în luna martie și-a depășit planul cu 19 la sută. Din cadrul secției, s-a evidențiat brigada de tine-

ret condusă de tov. Carolina Pal, care și-a depășit norma cu 80 la sută.

Muncitorii secției confecțiilor din lînă și-au depășit planul pe luna martie cu 10 la sută, iar cel din secția raschel cu 8 la sută. Din cadrul secției raschel s-au evidențiat tovarășii Iosif Bălnor, Ecaterina Marchis și alții.

Și-au depășit angajamentul

La începutul lunii martie, muncitorii de la atelierul de împletit coșuri din comuna Frunțașeni al întreprinderii „1 Iunie”, au înlăptit o consfătuire de producție, în care s-au angajat ca în cinstea zilei de 1 Mai să-și depășească planul pe luna martie cu 20 la

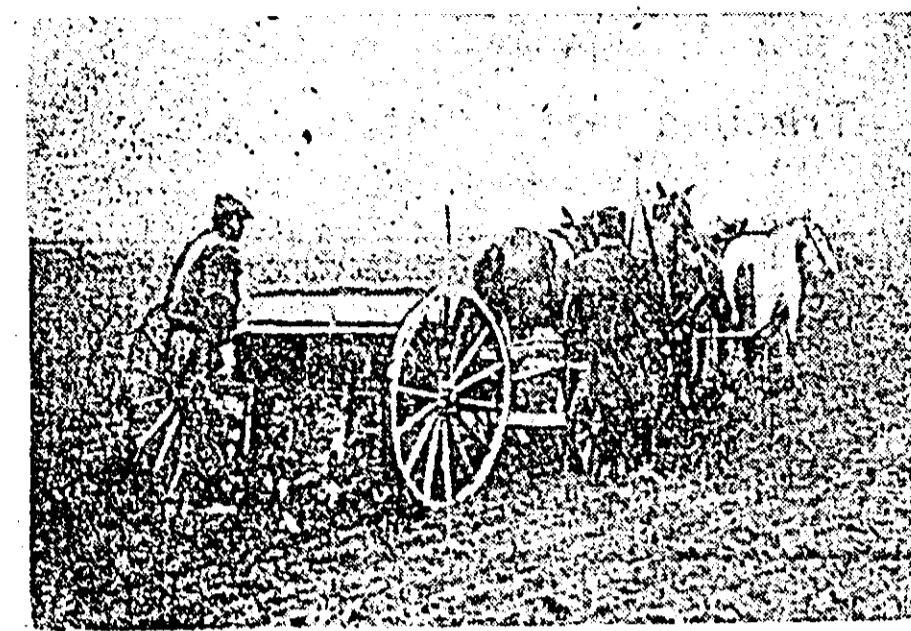
sută la coșuri negre și cu 25 la sută la diferite împletituri de mobile din nulele.

Muncind pentru traducerea în viață a angajamentelor, ei au reușit ca în primele două decade ale lunii trecute să depășească planul la coșuri negre cu 50 la su-

tă, iar planul la mobile din nulele să fie realizat în întregime.

O contribuție de seamă la obținerea acestor rezultate au dat muncitorii Ioan Madlenschi, Petru Link de la secția coșuri negre, precum și Alexandru Nedin de la secția mobile din nulele.

Pentru o recoltă bogată de sfeclă de zahăr

Anul trecut, colectivitățile din comuna Pădureni au însămînțat 15 ha, cu sfeclă de zahăr. În urma livrării producției, ei au realizat un venit de 100.000 lei. Anul acesta, colectivitățile din Pădureni vor cultiva de asemenea această plantă aducătoare de mari venituri.

ÎN CLIȘEU: pe terenul arat din toamnă, și discuit în primăvară, echipa lui Alibai Walter a început însămînțatul sceleii de zahăr cu semănătoarea primită de la Fabrica de zahăr, Arad.

Au însămînțat ceapa și usturoiul

Colectivitățile din comuna Valcani s-au pregătît din timp pentru campania de primăvară. Acest lucru le-a permis ca zilele trecute să iasă la însămînțat.

Pînă-n prezent ei au realizat în

întregime planul la însămînțarea usturoiului și a cepei. În această muncă s-au evidențiat colectivitățile Pavel Szayak și membrii brigăzii I-a. L. ARDELEAN, coresp.

48 ha. însămînțate la gospodăria colectivă din Cuvin

Folosind timpul favorabil care a permis executarea lucrărilor agricole, membrii gospodăriei colective din satul Cuvin au ieșit la cîmp. Pînă în zilele trecute, ei au însămînțat 20 ha.

cu orz, 2 hă. cu mazăre, 20 ha. cu trifoi și 6 ha. cu ovăz.

De asemenea, pe terenurile gospodăriei au fost arate 22 ha. cu tractoarele S.M.T.-ului.

O nouă asociație simplă

În comună Prunișor, raionul Gueraș, a luat ființă de curind o asociație simplă pentru cultivarea sceleii

lei de zahăr. Asociația numără 18 familii cu o suprafață de 9,35 ha. H. HALMAGEAN, coresp.

Consfătuirea colectivitelor din Șimand

Zilele trecute a avut loc la gospodăria agricolă colectivă „23 februarie” din comuna Șimand, raionul Criș, o consfătuire cu toate femellele collectiviste.

După ce a fost ținută conferința „Contribuția femeii la dezvoltarea și întărirea gospodăriilor colective”, s-a trecut la discutarea unui plan de măsuri în vederea antrenării tuturor colectivităților în diferite munci.

Acest plan prevede participarea activă a femeilor la munca gospodăriei, astfel ca fiecare colectivitășă să presteze 150 zile-muncă.

De asemenea, planul prevede întărirea contribuției pe care trebuie s-o

deă colectivitele la creșterea păsărilor.

Luînd cuvîntul, colectivista Margareta Zsiros și-a luat angajamentul că va face 200 zile-muncă, iar Sabina Cohan și Maria Cristea s-au angajat să vor munci cu însuflețire pentru a mări numărul păsărilor — proprietate obștească — astfel ca gospodăria colectivă să aibă în acest an 1000 de găini și un însemnat număr de altele păsări.

Femeile care au luat cuvîntul s-au angajat să dea un mai mare sprijin muncii de întărire economico-organizatorică a gospodăriei colective.

AURELIA VITELAR coresp.

Jurnal vorbit despre problemele actuale

Comitetul regional sindical alimentar, în colaborare cu filiala S.R.S.C., a organizat la fabrica de produse lactate (I.S.P.L.) un jurnal vorbit. Subiectele acestui jurnal vorbit le-au constituit — între altele — probleme privind situația internațională. Conferințele în legătură cu aceste probleme au fost alcătuite ca răspunsuri la întrebările puse de către tovarășii Pavel Pasek, funcționar, Gh. Ghiba, șef-mecanic și Ioan Tîrcă, șofer.

La primele două întrebări: „Care este atitudinea poporului francez după ratificarea acordurilor de la Paris?” și „Ce interese au americanii în Taiwan?” au răspuns tov. Căldău Ștefan și Ioan Tanzer. Ei au ținut două conferințe scurte, dar concise și bine documentate. Numeroși ascultători nu cunoșteau precis situația din Franța, creată în urma votului rusinos al Consiliului Republicii, care s-a pronunțat pentru acordurile de la Paris. Ei au luat cu satisfacție la cunoștință faptul că poporul francez și-a continuat lupta pentru a împiedica pe toate căile posibile transformarea definitivă a Germaniei occidentale într-un partaș al unor eventuale noi aventuri războinice.

De mult succes s-a bucurat expunerea tov. prof. ing. Traian Girdea, decanul Facultății de zootehnie din Arad, pe marginea întrebării: „Ce este bomba atomică și ce este

boțba cu hidrogen?” Prof. ing. Traian Girdea a început prin a expune în câteva cuvinte ce este atomul, care sint particulele din care se compune și proprietățile lor. El a arătat apoi că în construcția nucleului atomului intră protoni și neutroni. Protonii, fiind încărcăți cu sarcin electrică de același fel (pozitivă), se resping. Cu toate acestea, ei, rămîn în interiorul nucleului. Aceasta dovedește că există o forță extraordinară — denumită energie nucleară — care anihilează forța de respingere. Punerea acestei forțe în libertate prin „spargerea” nucleului, dă naștere la o cantitate uriașă de energie. În continuare, prof. ing. Traian Girdea a explicat, cu ajutorul planșelor, cum poate fi „spart” un nucleu de uraniu și a vorbit despre foloasele nemărginite pe care le putem avea de pe urma descoperirilor geniale în domeniul fizicii nucleare.

Dar, a spus vorbitorul, secretul dezagregării nucleare este folosit de imperialiștii americani pentru a intimida popoarele cu bomba atomică. Cu aceeași nerușinare sfidare a omului, imperialiștii se laudă cu bomba cu hidrogen.

Ce este bomba cu hidrogen? Spre deosebire de bomba atomică, bomba cu hidrogen se bazează pe combinarea nucleelor atomilor de azo-ziși hidrogen greu (uteriu) și hidrogen supragreu (tritiu),

combinare din care rezultă atomi de heliu și se degajă o cantitate mare de energie. Un proces asemănător cu acesta este arderea carbonului (se știe că, în timpul arderii, carbonul se combină cu oxigenul). Ca și cărbunele, pentru a se combina, hidrogenul greu și supragreul trebuie încălziți, dar la o temperatură mult mai ridicată. Sursa de căldură în cazul bombei cu hidrogen este o bombă atomică, pusă în condiții de explozie.

Impotriva folosirii bombelor atomice și cu hidrogen, care sint de parte de a avea o putere de distrugere atât de mare cum o înfășășează presa burgheză, în scop de intimidare, se ridică azi întreaga omenire conștientă. Oamenii iubitori de pace pun milioane și milioane de semnături pe Apelul de la Viena, cerînd interzicerea armei atomice și folosirea energiei nucleare exclusiv în scopuri pasnice. Este nelndoielnic că lupta comună, unită a popoarelor va pune în afara legii armele barbare cu care o mînd de maniac războinic amenință omenirea.

Jurnalul vorbit de la fabrica de produse lactate (I.S.P.L.) a servit drept lecție model și a prilejuit un schimb de experiență pentru reprezentanții comitetelor de întreprindere din „Refacerea”. 7 Noiembrie”, O.R.A.C.A., Fabrica de zahăr, „Mira”, etc., prezenți și ei.

Un nou tip de cositoare mecanică cu tracțiune animală

La începutul lunii martie, muncitorii uzinelor metalurgice „Semănătoarea” din Capitală, au început la construirea primelor cositori mecanice cu tracțiune animală. C.A.-55, după prototipul unei cositori mecanice sovietice. Zilele acestea ei vor termina primul lot de 110 cositori mecanice.

Cu ajutorul acestei cositoare, care este tractată de doi cai, un singur om poate cosi circa 5 ha. de ținețe în 10 ore.

Cositoarea mecanică cu tracțiune animală poate fi folosită la cositul oricărei plante: lucernă, trifoi, fîn, borceag, porumb furajer, etc. În spațiile cuștitului mașinii se poate monta o platformă, de pe care un al doilea om poate aduna fînul în poloage, în același timp cu cositul.

Pînă cînd va începe cositul, muncitorii uzinelor „Semănătoarea” vor trimite pe ogoarele patriei alte 500 de cositori mecanice cu tracțiune animală, iar pînă la sfîrșitul anului, planul urmează să prevadă construirea a 1.500 de țel de cositori.

Tot la unele „Semănătoarea” se fac acum pregătiri pentru introducerea în fabricație a primelor secărători poligotoare mecanice cu tracțiune animală.

(Agerpres)

PAGINA CULTURALĂ

Spre culmi

de I. MICU

În fața mea stau astăzi porți deschise
Și nu-l nîmca frunte-mi s-o aplece
Ca pragul vieții noi să nu-l pot trece.

Și nu-i doar vis să fie printre vise,
Spre-nalte culmi mi-o face-o cărăruie
Ce-abia gîndirea-mi n-drăznit s-o suie.

Pe-aripa vremii voi zbura-nainte
Ca un șuvoi nestăvilit la vale.
Și tot mai sus, spre culmi, dura-mi vol caie.

Trecut-a iarna, vinturi grele...

de Traian Oancea

Trecut-a iarna, vinturi grele
Prin lunci rîd florile mlădii
Și-n crînguri cîntă păsările
Nenumărate melodii

Pe cer de-azur vin rîndunele
Lubito, te aștept să vii;
Trecut-a iarna, vinturi grele
Văzduhu-i plin de melozii.

Buchete mari de viole
T-oi da atunci la piept să îți
Și-oi scrie pe-una dintre ele
„De-apururi tinără să îți”
Trecut-a iarna, vinturi grele...

NOTE

Un roman... amputat

De curînd a apărut în mai multe țări apăsătoare romanul „Cînd se trăiește și cînd se moare”, de cunoscutul scriitor german Erich-Maria Remarque. Ediția apărută în Germania occidentală i s-au făcut însă numeroase... amputări de către editori cu scopul de a atenua imaginea

sălbăticilor, a persecuțiilor despre care vorbește cartea.

În schimb, editorii din Germania occidentală publică fără nici o modificare cărțile scriitorilor din slujba lui Adenauer, „amintirile” feldmaresalilor hitleriști și chiar texte din opera canibalică a decedatului Führer.

De ce a intrat în criză cinematografia italiană

La Roma a avut loc o adunare a cineaștilor italieni. În cadrul adunării au luat cuvîntul deputații Mario Alicata, comunist și Lelio Basso, socialist. Alicata a arătat că în prezent se turneză doar 7 filme, în timp ce la începutul anului 1954, studiourile italiene au turnat 27 filme. După cum a subliniat vorbitorul, principala cauză a acestei situații o constituie în primul rînd faptul că la 31 decembrie 1954 a expirat legea în baza căreia statul acordă subvenții și înlesniri fiscale pentru a compensa cheltuielile de turnare a filmelor. (Aceste măsuri au sprijinit într-o

amunită măsură industria națională de filme care suferă din cauza concurenței societăților americane care inundă Italia cu producția lor). O a doua cauză o constituie intensificarea cenzurii și presiunile exercitate de autorități și organizațiile bisericesti asupra cineaștilor progresiști pentru a-i împiedica să creeze filme, care corespund convingerilor lor politice.

Apare astfel prea limpede ce înseamnă libertatea creației într-un stat capitalist. Cîntî în struna stăpînului — îi se aruncă un os de ros. Nu cîntî — nu îți mai dă a doua oară.

Zarazii de peste ocean în muzeele germane

„Literaturna gazeta” scrie că „apărătorii culturii occidentale” de peste Ocean achiziționează în Germania occidentală numeroase opere unice ale artei germane. După cum rezultă din relatările revistei „Weltkunst” care apare la München, printre alte lucrări de valoare care sînt fost trimise peste Ocean se află și o serie de opere originale ale lui Albrecht Dürer. Această soartă amenință și celebrul „codice de aur” alcătuit în anul 990. („Codicele de aur” este un manuscris care conține cele patru Evanghelii scrise cu

litere de aur. Coperta acestui manuscris este împodobită cu ornamente de mare valoare).

Într-un articol apărut în „Weltkunst”, un oarecare Fritz Neugas din New-York a arătat cauzele care determină acțiunile diferitelor „mecena” americani: pentru ei, operele de artă reprezintă doar „valori mobile și ușor de transportat”.

Oare, remarcă presa democratică germană, n-ar fi mai bine să se trimită peste Ocean tabloul lui Lucas Cranach senior — „Izgonirea zarazilor din templu” — (bineînțeles reproducție)?

CEZAR BOLLIAȘ

— 75 de ani de la moartea scriitorului —

În conciziunea unui vers din „Epi-
gonii”, marele Eminescu a prins
„firea vizionară” a lui Bolliac astfel:
Bolliac cînta iobagul și-a lui lan-
țuri de aramă”.

Poolul generației luptătoare de la
1848, Cezar Bolliac, s-a născut în
1813. Bolliac e cunoscut ca ziarist,
luptător politic și în deosebi prin ac-
tivilitatea sa de poet cu teme sociale,
remarcabile prin spiritul lor comba-
tiv și lupta pentru ideile noi.

A început să scrie de timpuriu
poezii, traduceri din limba franceză
și articole politice. El participă la
mișcarea revoluționară alături de
Cimpineanu, de Bălcescu și Alexan-
drescu fapt ce i-a adus exilul de la
Polona Mărului.

Activitatea lui crește o dată cu re-
voluția de la 1848. Sulfet de luptător,
nelpăcat cu vechile stări de lucruri,
se dovedește cuprins de neastîmpărul
revoluției ca și Bălcescu. Astfel, la
3/15 mai, Bolliac ia parte la marea
adunare de pe Cîmpia Libertății de la
Blaj, participă la revoluția din
București și, în calitate de vornic al
Capitalii, conduce „tabacii, mîrgina-
șii și tinerimea la palat să ceră
sanționarea constituției”. E unul
din secretarii guvernului provizoriu
și membru al comisiei însărcinate cu
emanciparea țiganilor. Duce o bogată
și vie activitate de presă în coloanele
ziarelor „Pruncul român” și „Poporul
suveran”, în paginile cărora protes-
tează energic împotriva decretului de
dizolvare a comisiei proprietății, după
ce participase la eliberarea guver-
nului provizoriu, alături de Ana
Ipătescu. În revolta căderea revoluției
prin unelirile boierilor și ale elemen-
telor burgheze lașe și reacționare din
guvern. În timpul misiunii de pro-
test împotriva lui Faud Pașa este
arestat împreună cu Bălcescu. Evas-
dează și se retrage apoi la Brașov,
unde scoate ziarul „Expatriatul” în
care militează pentru împăcarea dintre
romîni și unguri. E convins de acest
lucru și rămîne credincios principiu-
lul de colaborare, pînă la căderea re-
voluției maghiare. Petrece o vreme
la Constantinopol în adîncă sărăcie
apoi pribegeste la Paris.

Întors în țară, participă la viața
politică începînd cu divanurile unirii.
Scoate noi ziare ca „Buclumul”,
„Trompeta Carpaților” și colaborează
la multe periodice ale vremii.
Are preocupări și în domeniul arhe-
ologiei, pentru a aduce cunoașterea
vieții poporului. Bolliac este un des-
chizător de drumuri în arheologia
romînească prin lucrările „Minăstir-
le din România” și „Călătoriile arhe-

logice în România”.

Ca scriitor, Cezar Bolliac debu-
tează cu prima dramă originală la
noi, „Matilda”, și niște meditații în
proză.

Marile merite ale lui Bolliac tre-
buie căutate în poezia care tratează
teme sociale. În studiul „Poezia”,
prefață la volumul „Poezii nouă”
(1847), dovedește concepția sa ma-
intată despre rolul poeziei, pe care
o vede ca o armă de luptă împotri-
va nedreptății sociale seculare.

Tematica poeziei sale începe cu
bogata literatură de eliberare a țig-
anilor. „Fata de boier și fata de
țigan” și „Țiganul vindut” sînt re-
marcabile prin procesul antitetice
(bogat-sărat, fericit-nefericit). Une-
le învolburări revoluționare le aduce
poezia „Muncitorilor”:
„Nol n-avem decît brațul, dar
brațul este al nostru.—Nol nu putem
să-l spargem în veci în lucrul vos-
tru”.

Poezia „Carnavalul”, care consti-
tue aceași pleadoarie împotriva ex-
ploatării crunte, și mai ales poezia
„Sila”, scot mai mult în lumină sil-
nicia nemiloasă a conducătorilor ex-
ploatare. În deznoămintul tematic,
Bolliac ajunge însă aici la solu-
ții utopice, apelînd la mila corească
și la omenia conducătorilor.

Poezile are însă idei mai avansate
în alte poezii. Astfel, conducerea
ziarului „Foaia pentru minte” de la
Brașov îi taie partea manuscrisului
ce conținea slove privind „organi-
zarea socială pe baze socialiste-
comuniste”. Poezia „Clăcașul”, e
combativă prin îndemnul fățîș la
lupta împotriva orînduirii feudale.
Încercată de ură și revoltă, de în-
demn și îndrjire, această poezie e
un manifest al revoluției sociale,
care i-a încîntat pe Eminescu și pe
Coșbuc.

Năzuința păturilor asuprite de a
se elibera de exploatare evocată de
Cezar Bolliac, s-a transformat astăzi
într-o adevărată „libertate
practică și actuală”, cum doare poe-
tul cu un veac în urmă. Tărănimea
muncitoare, urmașa clăcașilor de
odinioară, știe să-și apere cuceririle
cu îndrjirea transmisă de poezia re-
voluționară Bolliac în poezia „Clăca-
șul”:

„Pîinea, fierul o rodește;—Tot cu
fierul o păstrăm—Ea e-a celui ce-o
muncește — Trîntorilor n-o mai
dăm!”

P. GALEA

— Inima omului este un „mo-
tor”, avînd greutatea de 300 gr. și
puterea de circa 1/375 cal putere?
Inima execută 100.000 bătăi în 24
ore, aproape 40.000.000 bătăi pe an.
— Marele inginer și cercetător al na-
turii, genialul pictor al secolului al
XV-lea, Leonardo da Vinci, a scris o
carte remarcabilă, „Despre zborul
păsărilor”, care și azi e utilă con-
structorilor de avioane?

— Inventatorul strungului este
arhitectul Teodor din Samos, care
a trăit în jurul anului 530 înainte
creii noastre? (După cum scrie scri-
torul roman Plinius în opera sa
„Istoria științelor naturii”).
— În anul 1913 în Ucraina apărea
doar un singur ziar în limba ucraină
iar astăzi în republică se tip-
ăresc 836 ziare, cu un tiraj zilnic
de 4 milioane exemplare?

MĂGARUL ȘI PRIVIGHETORILE

Fabulă de VASILE NICOROVICI

Măgarul era un birocrat de soi nou.
El nu stătea zile-nrege la birou,
Nu făcea sub șezut o pernă,
Nu se scărpină în cap cu-n toc cu peniță,
Nu zăcea îngropat între registre
Adunînd și scînzînd coloane de cifre,
Și, pe deasupra, de la-și fi întrebat,
El însuși nu se socotea birocrat.

Într-o zi venînd la el niște privighetori
Spunîndu-i c-ar urea să nîghebeze un cor.
Și-l explicară pe-nțelepele întregul folos
Și planul lor mare. Îndrăznî și frumos

Măgarul a fost de-a dreptul entuziasmat,
A scos foc pe nări, din urechi a scuturat,
Totuși, le-a prevenit prudent: Asemenea inovație
Cere mult studiu și multă meditație.
Dați-mi timp să mă gîndesc la aceste chestiuni.

Trecură astfel cîteva săptămîni, cîteva luni.
Văzînd că sturzii au tarafuri, iar graurii orchestre,
Pe cînd măgarul nostru nu le mai da ureo veste,
Privighetorile din nou îngrijate venînd
Și pe măgar tot meditănd îl gîsînd:
Măgarul începu urechile să-și frece
Și le răspunse în doi peri, nici cald — nici rece:

— Sigur, sigur, aveți dreptate, neapărat,
Dar am fost în ultimul timp ocupat,
Și-apoi să-njîmîm astfel de coruri
Trebuie aprobări și de la alte foruri.

V-am mai spus doar: asemenea inovație
Cere multă documentare și meditație,
Am să mă măi gîndesc la aceste chestiuni...

Trecură cîteva săptămîni, cîteva luni...

Măgarul parcă era de lemn,
Nu dădea nici un răspuns, nici un semn.

Privighetorile din nou îngrijate venînd
Și pe măgar tot meditănd îl gîsînd.

Acesta începu larăși cîntecul vechi:
— Am fost ocupat pînă peste urechi,
Dar am să rezolv problema neapărat.
Să nu credeți, care cumva, că sînt birocrat!

Aici e vorba de o chestiune subțire
Care cere multă pricepere și gîndire,
Am să mă gîndesc la aceste chestiuni.

Mai trecură cîteva săptămîni, cîteva luni...

Apoi venînd privighetorile peste măsură miniole,
Și mi-l luară pe neașteptate:

— Crezi că mult ai să ne duci cum ție placul?
Ori dai un răspuns, ori te la dracul!

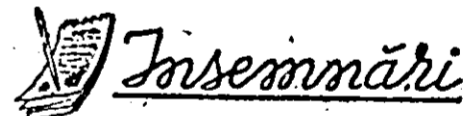
Măgarul, ca ărs, țeși din sărite,
Scoase flăcări pe nări și scînteie din copite
Și ridicîndu-și urechile-n sus,
Le făcu următorul discurs:

— Vă dați seama căre-i situația?
Eu mi pun în joc urechile, slujba și reputația,
Mă tot bateți la cap mai bine de-un an
Dar inovația nu-i prevăzută nici într-un plan.

Aici trebuie fonduri mari, dar de unde?
Și dacă iese vreun bucluc, cine răspunde?

Și-apoi inovația voastră e bună
Și fie aplicată nu pe pămînt, ci în lună,
Iar eu vă amin mereu, din bunădată,
Ca nu care cumva să fiți descurajați.

Și după toate astea — ce-i mai cludaț —
Măgarul spunea că nu-i birocrat.

În colecția „Clasicii literaturii u-
niversale” a apărut un volum de
„Opere alese”, care cuprinde trucu-
deri din lucrările marelui scriitor
Henri Barbusse. Volumul cuprinde

una din capodoperele literaturii fran-
ceze, romanul „Focul”, scris pe ba-
za notelor consemnate zilnic de au-
tor în timpul primului război mon-
dial.

Editarea volumului „Opere alese”
de Henri Barbusse este un omagiu
adus marelui scriitor francez de la
cărui moarte se împlinesc anul a-
cesta, în luna august, două decenii.

În cinstea aniversării a zece ani
de la eliberarea Ungariei de sub jugul
fascist, Ministerul Culturii și
Institutul Român pentru Relațiile
Culturale cu Străinătatea organizează
între 5 și 10 aprilie la cinematograful
Patria din Capitală, precum și în 9 orașe din țară
„Festivalul filmului maghiar”.

Cu acest prilej vor fi prezentate
o serie de realizări de frunte ale ci-
nematografiei maghiare printre care
filmele artistice „14 vieți”, „Un om
teribil”, „Eu și bunicii”, „Un petec
de pămînt”, „Doi ori doi face cîte o-
dată cinci”, „Scaunul magic” ș.a.

Sîntem la început de primăvară—
ne scrie corespondentul voluntar
Ștefan Rob — dar căminul cultural
din Bontăști a rămas pe mai departe
în amorțire. Coriștii nu se adună
la cor (nici nu sînt chemați, dealt-
fel), dansatorii nu fac repetiții pen-
tru că-l dor picioarele, iar cei din
echipa de teatru, probabil, pentru
că-i doare gura (l).

Ce să mai spunem? Halal de așa
artiști amatori, instructori artistici
și colectiv de conducere al căminu-
lui, ca cei din Bontăști.

Unul țaran superb și jos, cărula
l-a țesit o piscică în cale
Ti-a ieșit în cale o piscică neagră,
„Nu-i bine” — ai zis — și-ai stat o
zi-întreag,
De fi-or mai ieși, vreo cîteva, ce zici,
Rod culegi în toamnă, sau culegi
piscică?
A. BĂGHINA

POPASUL

de FRANCISC MUNTEANU

Ninsese bogat și acum orașul a
vea o prospețime și o curățenie odih-
nitoare, ceva violi și tineresc. Copiii
strigau, bălîndu-se cu zăpadă sau
trăgînd în urma lor săniștele; cîte
un domni impozant, cu guler de astrahan
și călcîul de dorobani, alunecea
și se întindea, cît era de lung, pe ză-
padă, în rîsetele străzii.

Din cînd în cînd, la vreau colț,
unde două tabere se luptau cu îndrj-
ire, se auzea zăngănitul geamurilor
sparte și urletele disperate ale pro-
prietarului care chema poliția în a-
jutor; oamenii umbrau repede, cu pași
neașteptat de sălățreți și le venea să
înlăure.

Maria se aplecă pe furis, luă un
pumn de zăpadă pufoasă și o strecură
sub gulerul lui Gherasim. Acesta
tipă, o apucă de minii și o răsuci ca
pe o ștrălează.

— De asta-mi ești? Așteaptă tu
numai...

Trifan se uită la ei cu reproș:
— Bine, Gherasim, mai dă-o încol-
o... nu se cuvîne...

De pe o tufă de bozoi, Gherasim
culesse și el un pumn de nea și-l zvîr-
li în fața lui Trifan, care pufni înfu-
riat ca un molan.

— Mai fie-ți rușine, mucosule. Dar
pe urmă ee opri și el oarecum stîfn-
jenit.

Maria îi privi pe amîndoi și gropi-
țele i se săpără și mai adînc în o-
brajii roșii, zîmbitorii. „Parcă-s doi
copii”, se gîndi și se miră, aducîndu-
și aminte că văzuse azi pe Ghe-
rasim și pe Trifan împreună.

*) Fragment din volumul „Povești
din Uzina albă”, aflat sub tipar
la E.S.P.L.A.

rism răcnînd din toate puterile, mi-
nios, gata să se bată cu Simon. Ce
om ciudat și mai ales cît de sfios pa-
re uneori, parcă n-ar fi el, ci altci-
neva.

Mergeau pe mal. Mureșul vîia
prizonier sub pereții grei de gheață,
care se îngîmădeau la picioarele ar-
se, răsucite ale podului, făcînd prin-
tre drugi rupți de explozie, o cetate
de blocuri de gheață, cu marginile al-
bastre, ca de sticlă. Ar fi vrut să fu-
gă repede pe mal în jos, dar îi văzu
pe cei doi, îngîndurați, fără chef, a-
șa că merse mai departe alături, cu
mînte și nemulțumită. Cotiră pe
dîmbul celălaltii celei vechi, pe o alee
pietrită, mărginită de pomii îngreuați
de promoroacă. Cîte un vînt re-
ce, spulbera zăpadă, împrăștînd-o
într-o ploaie de scînteie argintii, de
stelute înghețate care pișeau obrazul.
Gherasim își scoase mințile din bu-
zunarile scurte și începu să și le
frece.

— Frig al naibii, spuse, dar se gîn-
dea la altceva. Și nici Trifan nu-i
răspunse; numai de un timp se în-
toarse spre el.

— O să fie greu... poate mai greu
decît tot ce s-a întîmplat pînă acum...
Ce spui de Albu?

— Te așteptai la altceva? Întrebă
Gherasim. Doar îl știi prea bine de
ce ar fi fost în stare. Numai că...

E drept, acum o lună, înainte de
verificare n-ar fi vorbit cu așa signu-
ranță despre atitudinea lui Albu.
Nu-i vorba, cu toții știau că „e ce-
va cu el” mai ales după naționaliza-

re, dar nimeni nu știa nimic concret.

Se întoarse spre Trifan:

— Cum de a reușit să se strecoare
pînă și în comisia de verificare?

— Cum, dar ce-s eu, dumnezeu?..

— Tatăl Tovarăș Gherasim, făcu
Maria, chiar acum? Bine, dar era
vorba că nu vorbim nimic despre la-
brică...

— Tu nu te amestecă!
Umblară cîteva timp tăcuți, urcînd
costișa domoală.

Fumurile orașului se înălțau albe
și drepte spre cerul conșuș, atît de
aproșpat încît parcă apăsa umerii.
Acoperișurile țineau din pînza ne-
sfîrșită; iar mai în jos, spre mal, se
vedea parcul ca o mare pată de ce-
nușă.

— Uite, acolo e fabrica, spuse Ma-
ria întînzînd mîna. Tată, tu la care
coș lucrezi?

Trifan se sili să-l deslușească, dar
nu putu zăci decît hala nouă.

— Pe acolo, pe undeva, mormăi
el, apoi se întoarse spre Gherasim: l
s-o urcat la cap lui Pop de cînd a
fost numit maestru în secția cea
nouă...

— Nu, făcu Gherasim. Parcă dum-
neata nu-l știi. E puțin cam mlîndru.
Asta e tot, și, drept să spunem, are
pentru ce.

— Pentru că el a condus montarea
mașinilor?

— Și pentru asta.

ria se simți deodată tristă și singură.
Ar fi vrut să ridică și să glumească,
dar, alături de cei doi bărbați gîndi-
tori, asta ar fi părut aproape mo-
jicie.

— E frumos, numai atîta spuse.

— Mie mi-e frig, făcu Trifan. Este
pe aici pe undeva o crîsmă a lui
Fodor și are pînăcă fiartă...

— Hai să mergem, zise Gherasim.
Erau numai ei trei în odația mi-
că, cu pereții aluinați. Focul mormă-
ia în sobă. Fodor le aduse trei sticle
de aburînd, apoi se întinse pe o la-
vișă din fund, morocănos și plictisit,
parcă ros de urit.

Rămăseră așa multă vreme, priv-
vind flăcările roșietice ale focului,
pîntruși de o caldă osteneală, de-o
mulțumire ascunsă, pe care nici unul
nu îndrăznea s-o mărturisască ce-
lălalt. Timpul se măcina încet, blind,
cu o molcomitoare înclinaală.

Gherasim stătea față în față cu
Maria; o privea pe sub sprincene și
ar fi vrut să-i spună ceva, dar nu
știa ce anume. Ea stătea cu ochii în
pămînt, vinovată parcă, clipea des-
și și mușca buzele. Acum că stătea
într-o încăpere, se simțea stîngheră,
nu știa ce să facă cu mințile. Sorbea
tăcută tuica ce se revărsa în ea ca
un Izvoacă clocoțitor. Gherasim, pre-
ocupat, potrivea o fîmîntură de pî-
ne cu degețele, o frămînta, o așeza
în vîlgiul scîndurilor mesei, o des-
gropă iar cu unghia și o patrivi din
nou. Maria abia acum observase că
Gherasim era cu jumătate de cap
mai înalt decît totuși său. Ii privi a-
tînt față: avea sprincenele unite,
slufoase, iar fața, proaspăt rasă, era
netedă și roșie. De frig, se gîndi.
Sau?...

Gherasim începu să zîmbească: a-
vea gura mare, buze cărnoase și din-

țate albe, sănătoși, mari. În clipea aceea
Maria ar fi vrut să-i aranjeze nodul
cravatei care stătea strîmb. Pe urmă
se miră: acum îl vedea pentru pri-
ma oară cu cravată și-și spuse că
Gherasim o puse de dragul ei. Oare?
Și continua gîndul și ar fi vrut
ca tatăl ei să nu fie de față și se ru-
șină. Se trase mai aproape de tatăl
său și-și puse mîna pe pumnul păros
al lui Trifan. Pumnul era cald și ea
se întrebă dacă al lui Gherasim e la
fel. Dar nu cutează să-i atîr_gă mîna.

— Mai stăm, tată?..

— Mai stăm...

— Să mai stăm, spuse Ghe-
rasim și făcu semn spre Fodor. Încă
o serie.

Trifan clipi mulțumit.

Mai trîziu, cînd își ridică privirile
să-l întrebă pe Gherasim dacă mai
suportă o „serie”, tresări: acesta se
trase mai aproape de Maria și-l frăm-
înta mințile. „Na, dracul” Se ridi-
că:

— ...Să știi, Maria, că o să mă
certe maică-ta... Și pe bună dreptate.

— Dar, ce s-a întîmplat? Întrebă
Maria speriată și-și trase mințile din
palmele lui Gherasim. Ce s-a întîm-
plat?

— I-am promis... cum să spun... că
azi... La naiba acum am uitat și ce-
ea ce i-am promis. Trebuie să mă
duc...

— Venim și noi, făcu Gherasim ur-
sus...

— Nu, nu, își ridică vocea Trifan.
Eu n-am nevoie de însoțitori... Mai
stați, doar știți drumul pînă acasă...

Cînd ajunse afară, se scutură ne-
mulțumit de frig. „Și ce pînăcă bu-
nă are Fodor”. Oită prelung și porni
încet spre orăș.

Arcuri de vagoane în contul anului 1956!

„31 martie. Uzinele „Gheorghe Dimitroff”. Priveam la cptoarele din care șșneau din cind în cind năvalnice limbi de foc. Bare roșii, minuite cu îndemnare de muncitori, erau prinse de mașina care le înfășura.

Muncitorii, aplecați în fața altor mașini, făceau operații de tăiere și găurire a unor foi groase de oțel. Nu e ușor să faci arcuri. Intre boghiul și șasiul vagonului trebuie arcuri rezistente, lucrate cu grijă.

— Arcurile, îmi spuse tov. Iosif Mihai — snt, cum le numim noi, „suflotul vagonului”. Toată greutatea e suspendată pe ele. Zilnic, din secția noastră pleacă la vagoanul sau în alte direcții sute de arcuri.

— De ce nu spui tovărășe Mihai — ne intrerupe zimbând tindrul Ludovic Rigler — că din arcurile expediate de brigada noastră „I. C. Frimu” nici unul n-a fost respins?

— Apoi, vdd că ai spus dumnea-ta totul...

„Din clipă-n clipă e așteptat sunetul sirenei. El va aduce vestea că s-a terminat o nouă zi de lucru. Dar, nu-i o zi de lucru ca oricare alta, în cursul în orice colțșor al secției arcuri se va răspândi vestea că brigada de calitate „I. C. Frimu”, condusă de tov. Ștefan Bugyi și-a realizat planul cincinal. Aseară clipă o așteptau de multă vreme cu bucurie, I. Mihai, Francisc Mike, Ludovic Rigler, Mihai Kucselata și ceilalți membri ai brigăzii.

Membrii brigăzii care lucrau la debitarea și laminarea foilor de arc, cei de la „revenire” sau cei care lucrau la arcurile spirale sau volute își depănuu amintirile din ultimii ani.

„1949, 1950. Au fost anii celor dintii planuri de stat. În acest sector nu lucra pe atunci o asemenea brigadă de calitate. Existau mai multe echipe, care se avintau din ce în ce mai mult în întrecerea socialistă. Nu se obișnuau însă mari depășiri de normă. Unii muncitori din echipe nu erau încă stăpâni pe meserie. Trebuia o însușire mai temeinică a tehnicii. Totuși, în munca entuziasată se avintau cu toții, pentru a da tot mai multe arcuri. E drept că unele din ele erau respinse de controlul tehnic.

„1951. Primul an al cincinului. Se confecționau acum în cantități sporite. Au sosit oameni noi. Muncitorii necalificați, cu ajutorul mașinilor au început să-și însușească temeinic noi cunoștințe tehnice.

„1952. Anul cind a luat ființa brigada „I. C. Frimu”. — Pe cine să-l alegem dintre noi, ca șef de brigadă? Au stat la chibzuială muncitorii. I se încredinșă conducerea tov. Ștefan Bugyi, iar tov. Sebastian Dumele se angajă să fie tehnicianul brigăzii.

Din acest moment a început o nouă organizare a muncii. Fiecare operație de lucru a fost împărțită pe cifș muncitori era nevoie, fiecare primind o anumită sarcină. De pildă, șeful brigăzii, tov. Ștefan Bugyi, a luat în primire, cu ajutorul a doi muncitori, operațiunea de înfășurare și călire a arcurilor. Aici trebuie cea mai multă îndemnare.

Lunar, în consfășturile brigăzii, se discuta modul cum a decurs munca și se dădeau îndrumări de viitor.

Tot mai mulți muncitori începuș să aplice metoda sovietică Jandarova-Agaionova, iar muncitorii Gheorghe Mohler, Pavel Olah, Adalbert Weinreb au fost calificați după metoda Kollear. Zi de zi, lună de lună, săgeata gheoicului de producție urca tot mai sus. Brigada își depășea zilnic norma cu 80 la sută, ca apoi să dea și alte două norme într-o zi.

Pe ușă secției ieșeau acum ultimele arcuri produse de brigada de calitate „I. C. Frimu” în contul primului nostru cincinal. „...E ora 15. Sirena uzinei răsună puternic. Numeroși lucrători din celelalte săli ale secției arcuri s-au strîns în jurul muncitorilor din brigada „I. C. Frimu”, cărora le înfășeau minii prietenești și le adresau cuvinte de laudă.

Pe fața șefului de brigadă Ștefan Bugyi, pe fețele celorlalți muncitori se putea citi marea bucurie a izbînzii în producție. Schimbul I al brigăzii „I. C. Frimu” îndeplinesc cincinalul. Ceilalți membri ai brigăzii, din schimbul II, au început să lucreze cu și mai mare însușire, mîndri că dau primele arcuri în contul anului 1956.

A. RESTIVAN

Manifestare cultural-artistică

Societatea pentru Răspîndirea Științei și Culturii, filiala Arad, organizează marș, 5 aprilie a.c., orele 16,30, în sala Palatului Cultural, o manifestare cultural-artistică cu prilejul celei de a 10-a aniversări a eliberării Ungariei.

La realizarea programului își dd concursul Filarmonica de stat Arad. Intrarea liberă.

Bazar al cărții maghiare

În cinștea celei de a 10-a aniversări a eliberării Ungariei de către glorioasa Armată Sovietică, Centrul de librării și difuzare a cărții regional Arad organizează un „Bazar al cărții maghiare” în localul librăriei „Cartea rusă”, Bulevardul Republicii nr. 86.

Deschiderea festivă a bazarului va avea loc luni, 4 aprilie, orele 17 și va fi deschis zilnic între orele 8-13 și 16,30-20.

În cadrul bazarului se vor ține conferințe, recenzii și audii muzicale.

Cu acest prilej vor fi puse în vânzare cele mai noi volume din literatura maghiară, traduse în limba romînă, cit și numeroase cărți originale în limba maghiară.

Cercul „micilor grădinarî”

Pionierii de la școala elementară de 7 ani cu limba de predare germană din Variaș, organizați într-un cerc al „micilor grădinarî”, au început pregătiri pentru muncile de primăvară.

Astfel, sub supravegherea profesorului de științele naturii, au făcut o răsadniță în grădina școlii, unde au însămînșat zarzavaturi și legume și au pregătit terenul — cu sprînzul pionierilor de la școlile elementare cu limba de predare romînă, germană și maghiară — destinat însămînșării porumbului și cartofilor în cuiburi așezate în pătrat.

Cercul „micilor grădinarî” a procurat cele mai bune semințe, încercîndu-le din timp puterea de germinanșă și îarovizează cartofii pentru plantat. Pionierii din clasele a VI-a și a VII-a au hotărît să planteze pomi și arbuști fructiferi. În curtea școlii și în parcul pionierilor.

Angela Luchin, coresp.

Contracte pentru îngrășarea de animale și păsări

Numeroși țărani muncitori din comuna Volcani încheie contracte cu întreprinderile de stat O.R.A.C.A. și Prodavicola în scopul creșterii și îngrășării de animale și păsări. Pînă în prezent au fost încheiate contracte pentru 242 porci, 2006 găște și 30 curci. Printre cei care au încheiat contracte se află țărani muncitori: Ioan Farcăș, Petru Sirbescu, Ioan Clascic, și alții.

L. ARDELEAN, coresp.

Mulți țărani muncitori din comuna Șicula, raionul Ineu, au încheiat contracte cu O.R.A.C.A. Pînă acum, ei au contractat îngrășarea a 59 boi, 168 porci și 4453 păsări.

I. VODA, coresp.

„LOTO CENTRAL”

Întreprinderea „Loteria” anunșă rezultatul cîștigurilor de la trăgerea „Loto central” din 1 aprilie a.c. cu următoarele numere cîștigătoare: 75; 25; 31; 24; 87; 55; 83; 36; 19.

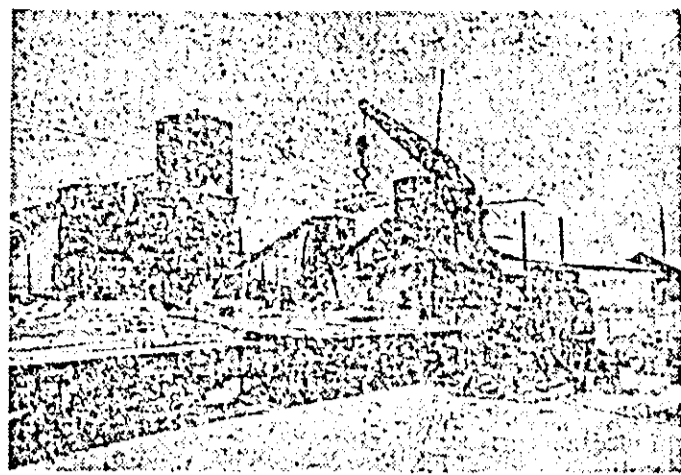
N-au trecut multe zile de la adunarea în cadrul căreia țărani muncitori s-au chemat la întrecere și cind pămîntul s-a zvîntat, primii care au ieșit cu atelajele pe cîmp și au însămînșat culturile din urgenșă I-a, au fost deputatul Valeriu Ghita, precum și țărani Pantelimon, Uroș Miatov și alții.

Folosindu-se timpul prielnic și capacitatea de lucru a atelajelor, în numai cîteva zile, în hotarul comunei Saravale s-au însămînșat 17 ha. ovăz, 15 ha. muștar, 15 ha. cartofi, ceapă, usturoi, 8,48 ha. sfeclă de zahăr, executîndu-se totodată arături pentru alte culturi.

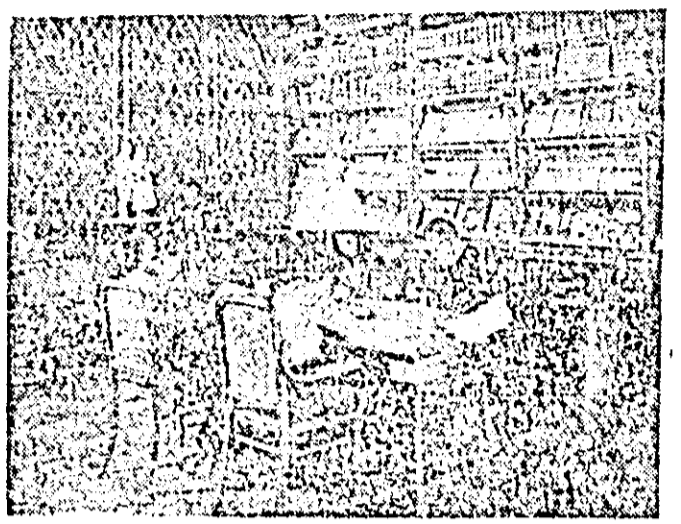
Țărani muncitori din Saravale se străduiesc să facă lucrări de calitate bună, să însămînșeze cu culturi de primăvară fiecare petec de pămînt, să folosească cu chibzuință orice zi prielnică și toate posibilitățile ce le stau la îndemînă pentru dobîndirea în acest an a unor recolte sporite la toate culturile. Fiecare dintre ei luptă pentru a-și respecta angajamentul luat în întrecerea patriotică.

Zece ani de la eliberarea Ungariei

Produce ale industriei constructoare de mașini din Ungaria

Pe șantierul din Lagymanyos, al întreprinderii construcțiilor de beton, pe baza inovației inginerului șef al întreprinderii, György Sarközi, se prefabrică plăcile de betonat drumurile. În clișeu se poate vedea transportarea plăcilor prefabricate de betonat drumuri.

Biblioteca Adunării Naționale, situată în clădirea parlamentului, a fost deschisă și pusă la dispoziția publicului în anul 1952. Efectivul bibliotecii constă din circa 300.000 volume. În clișeu se poate vedea o parte a bibliotecii.

Ocotirea sănătății oamenilor muncii

Guvernul R.P. Ungare acordă o deosebită atenție ocotirii sănătății oamenilor muncii.

La 1 ianuarie 1955 a fost dat în folosință noul spital cu 100 paturi de la Tatabanya, care este înzestrat cu secții de obstetrică, ginecologie, chirurgie și boli interne. Utilajul spitalului este din cele mai moderne.

Un alt spital nou a fost deschis în localitatea Tet. Spitalul a fost instalat într-o clădire veche pentru a cărei transformare au fost investiți 250.000 forinți. Și acest spital a fost înzestrat cu instrumente medicale moderne.

Tot în luna ianuarie a fost deschisă noua secție de obstetrică și ginecologie cu 75 paturi de la spitalul Bajcsy-Zsilinszky din Budapesta, pentru a cărei utilare au fost investiți aproximativ 1.200.000 forinți. Această secție este înzestrată cu trei săli moderne pentru operații, dintre care una pentru bolnavii contagioși.

Cel mai mare spital de copii din R. P. Ungară este spitalul „Janos Bokai” din Budapesta care are patru secții prevăzute cu 230 paturi. Spitalul are secții de chirurgie, dermatologie, oto-rino-laringologie, neurologie. Acest spital deservește lunar 800-900 bolnavi. În luna decembrie anul trecut, la dispensarul spitalului au fost consultați 8000 copii. Potrivit planului, în cursul anului 1955 la acest spital se vor efectua ample lucrări de renovare și se va crea un parc.

Învățămîntul superior

În anul puterii populare învățămîntul a luat o dezvoltare deosebită. Învățămîntul superior a obținut succese considerabile. Dacă în anul 1939 în Ungaria se numărau 12 studenți la 10.000 locuitori, în anul 1953 se numărau 38 studenți la 10.000 locuitori.

Dacă în anul școlar 1937-1938 procentajul studenților de origine muncitorească și țărănească era de 3 la sută, în prezent acest procentaj se ridică la 54,9 la sută, dacă în timpul regimului horthist în școlile superioare tehnice erau înscrise numai șapte studenți, numărul tinerilor studenți care urmează în prezent cursurile institutelor tehnice se ridică la 1.560.

Cifre și fapte

- ★ În anul primului plan cincinal, peste 6 miliarde forinți au fost investiți pentru dezvoltarea siderurgiei.
- ★ 15 muncitori din industria siderurgică sînt laureați ai premiului Kossuth.
- ★ Industria chimică a R. P. Ungare s-a dezvoltat în proporție de 200 la sută în anul primului cincinal.
- ★ Producția de petrol a fost în 1954 de trei ori și jumătate mai mare decît în 1949, cea de bauxită de trei ori, industria farmaceutică aproape de șase ori, iar a carbinului de trei ori mai mare.
- ★ În industria alimentară, producția a fost în 1954 cu 138,9 la sută mai mare decît în 1949.
- ★ Pe cind în 1938 consumul de zahăr pe cap de locuitor era 13,50 kg pe an, în prezent el este de 23,5 kg.
- ★ Consumul de bere pe cap de locuitor a crescut de la 3,37 litri pe an în 1938, la 20,40 litri în 1954.
- ★ În cursul ultimilor cinci ani, aproximativ 4.000 locuințe au fost puse la dispoziția muncitorilor din siderurgie, în afară de cele de la Stalinvaros.

Viața culturală a țării

În cel zece ani care au trecut de la eliberarea Ungariei, cartea, teatrul, cinematograful, muzica au devenit bunuri ale oamenilor muncii de la orașe și sate. Au fost înfiinșate aproape 4.000 biblioteci regionale, județene și sătești. Numai în anul 1954 au fost editate 2.650 titluri de cărți, într-un tiraj de 20 milioane exemplare. Operele clasice literaturii ungare, ale scriitorilor contemporani, precum și ale scriitorilor sovietici sînt astăzi accesibile maselor largi de oameni ai muncii.

Au fost înfiinșate noi cinematografe. Numai în anul 1954 numărul aceluia care au vizionat filme s-a ridicat la 90 milioane.

Din sala tribunalului

— Ferdinand Schwartz, fost angajat la fabrica „Tricol roșu” din Arad a sustras din întreprindere o serie de mărfuri în valoare de 4.000 lei. El a fost condamnat de către Tribunalul popular al orașului Arad, la 4 ani închisoare corecțională și la 1 an interdicție corecțională.

— Mihai Ștefan Szöke, angajat ca timpular la T.R.C.L.A., în noaptea de 9 octombrie 1954 a furat din atelierul întreprinderii 12 foi de placaj. Pentru fapta sa, el a fost condamnat la 1 an închisoare corecțională și un an interdicție corecțională.

— Ștefan Fagyos, domiciliat în strada Ady Endre nr. 1 Arad, intrînd în locuința reclamantefi Margareta Szanto a furat suma de

1.300 lei și 4 metri de pinză. Tot dînsul a intrat în casa reclamantului Eugen Bollok, de unde a furat suma de 1.800 lei, un costum de haine și un palton.

Fiind angajat la O.C.L. „Aprozor”, din Arad, a intrat în magazia din piața „Fillmon Sirbu”, de unde a furat diferite obiecte, iar în noaptea de 12 octombrie 1954, a pătruns în debitul de lutul al O.C.L. „Produce industriale” de pe strada Mărășești și în chioșcul nr. 1 al O.C.L. „Alimentara” furînd bani și alte obiecte.

Acest hortaș de profesie a fost condamnat la 5 ani închisoare corecțională și 3 ani interdicție corecțională.

Tribunalul regional Arad a respins recursul inculpaților, pedepșa rămînd definitivă.

Urmînd exemplul colectivîștilor

Pe terenurile gospodăriilor agricole colective din comuna Frumușeni și din satul aparținător, Aluniș au fost însămînșate 44 ha. orz, 88 ha. ovăz, 55 ha. mazăre, 2 ha. cartofi, 4 ha. borceag, 1 ha. ceapă și 15 ha. cu floarea-soarelui. Floarea-soarelui a fost însămînșată în cuiburi așezate în pătrat.

Colectivîștii Enciu Primaru, Mircea Primaru și Iosif Prohaska din Frumușeni au efectuat lucrări de bună calitate.

Urmînd exemplul colectivîștilor, producătorii individuali din Frumușeni și Aluniș au ieșit la cîmp. Pînă acum ei au grăpat 85. la sută din suprafața ocupată de semănăturile

de toamnă și au însămînșat 1,8 ha. cu orz, Țărani muncitori Simion Neamșu, Nicolae Purcică, Matei Volcu (din Frumușeni), Petru Gălnă și Ioan Mayer (din Aluniș) au fost printre primii care au efectuat grăpătul semănăturilor de toamnă și însămînșarea orzului.

În adunările obștești și cu ocazia consfășturilor pe circumscripții care s-au desfășurat săptămîna trecută, țărani muncitori s-au angajat să muncească în așa fel încît comuna lor să obțină drapelul de comună frunțoasă pe raion, în cîmpănia agricolă de primăvară.

CORNELIU COADA, coresp.

Vor cultiva plante tehnice și legume

Văzînd avantajele acordate de stat producătorilor care cultivă plante tehnice și legume pe bază de contract, țărani muncitori din comuna Mîndruloc au încheiat contracte de acest fel.

În comună a fost contractată cultivarea a 10 ha. de cîneșă-fulor, 17,75 ha. tutun, peste 60 ha. mazăre și alte legume și zarzavaturi. Gospodăriile colective din Mîndruloc și satul Cicir vor cultiva, pe bază de contract, peste 24 ha. sfeclă de zahăr, 3 ha. tutun și 15 ha. cîneșă-fulor.

N-au trecut multe zile de la adunarea în cadrul căreia țărani muncitori s-au chemat la întrecere și cind pămîntul s-a zvîntat, primii care au ieșit cu atelajele pe cîmp și au însămînșat culturile din urgenșă I-a, au fost deputatul Valeriu Ghita, precum și țărani Pantelimon, Uroș Miatov și alții.

Folosindu-se timpul prielnic și capacitatea de lucru a atelajelor, în numai cîteva zile, în hotarul comunei Saravale s-au însămînșat 17 ha. ovăz, 15 ha. muștar, 15 ha. cartofi, ceapă, usturoi, 8,48 ha. sfeclă de zahăr, executîndu-se totodată arături pentru alte culturi.

Țărani muncitori din Saravale se străduiesc să facă lucrări de calitate bună, să însămînșeze cu culturi de primăvară fiecare petec de pămînt, să folosească cu chibzuință orice zi prielnică și toate posibilitățile ce le stau la îndemînă pentru dobîndirea în acest an a unor recolte sporite la toate culturile. Fiecare dintre ei luptă pentru a-și respecta angajamentul luat în întrecerea patriotică.

În primăvara aceasta 10 la sută din suprafața planificată pentru porumb în sectorul individual va fi însămînșată în cuiburi așezate în pătrat.

Tronicele evenimentelor internaționale

Un nou pas spre întărirea păcii

Un ziar austriac scria zilele acestea că în ultimii ani nici o informație n-a trezit un atât de mare interes în rândurile opiniei publice din Austria, cum a trezit comunicatul guvernului sovietic cu privire la invitarea la Moscova a cancelarului Raab pentru discutarea problemelor legate de tratatul de stat. Poziția adoptată de guvernul U.R.S.S. și propunerile lui cu privire la problema Austriei sînt considerate de presa și opinia publică drept o nouă măturare a năzuințelor Uniunii Sovietice de a contribui la slăbirea încordării în relațiile internaționale.

Exprimînd voința unanimă a poporului austriac, guvernul Austriei a acceptat invitația sovietică, și o delegație guvernamentală austriacă, în frunte cu cancelarul Raab, va pleca curînd la Moscova. Există toate posibilitățile pentru ca tratativele dintre cele două guverne să se soldeze cu rezultate fructuoase. Propunerile Uniunii Sovietice cu privire la încheierea tratatului de pace cu Austria sînt pe cît de clare, pe atît de concrete. Ele arată că tratatul de pace cu Austria — care a fost tergiversat ani de zile din cauza obstrucțiilor puterilor occidentale — poate fi încheiat într-un timp foarte scurt și că el trebuie să ducă la fîurirea unei Austrii independente și democratice, nelegată de nici un fel de blocuri și pacte și ferită de pericolul unui nou Anschluss.

Propunerile guvernului sovietic au o importanță cu atît mai mare, cu cît situația din Europa a devenit mai încordată în ultimul timp și cu cît S.U.A., o dată cu reînarmarea Germaniei occidentale, intenționează să transforme Austria occidentală într-o zonă de operații pentru forțele armate ale blocului atlantic. Față de claritatea propunerilor sovietice, le va fi tot mai greu polițienilor americani și englezilor să justifice poziția lor de sabotare a tratativilor. Este știut că diplomația și propaganda americană, engleză și franceză au prezentat „multă vreme lucrurile ca și cum S.U.A., Anglia și Franța ar fi îndese rezolvarea problemei austriece. Dar iată-le pe aceste „binevoitoare“ cercuri că s-au alarmat și chiar înfuriat la auzul unor noi propuneri sovietice menite a duce la reglementarea problemei austriece. Pot oare aceste cercuri să opună obiecțiuni cîtuși de puțin întemeiate? Ele nu pot face acest lucru și de aceea cauză să convingă lumea prin „Indoarea“ lor față de propunerile sovietice, pe care le consideră drept „o nouă manevră“.

Cercurile diplomatice din Londra și Washington, și Dulles personal, au făcut mari eforturi pentru a convinge pe cancelarul Austriei să nu plece la Moscova. Pentru a tîrîgîna consimțămîntul său de a duce tratative directe cu guvernul sovietic, americanii l-au cerut lui Raab să motiveze necesitatea „obținerii unor noi lămuriri din partea Moscovei“.

De ce se tem atît de mult puterile occidentale de rezolvarea problemei austriece? Pentru că în acest caz, după cum scrie ziarul englez „Daily Express“, ocuparea Austriei se apropie de sfîrșit. Or, în planurile agresive occidentale Austria ocupă un mare rol. Austria este un important nod de legătură al comunicațiilor Europii centrale, spre care-și ațintesc cu înfrigurare privirile cercurile militariste.

Privind Austria ca o verigă a pactului nord-atlantic, autoritățile americane au început de mult timp să organizeze baze militare în Austria. În special în zona Innsbruck și au adus trupe americane care staționează aci în mod ilegal. Se face totuși pentru a permanentiza această parte a Austriei drept centru de legătură între participații din nord și sud al pactului nord-atlantic. În cazul încheierii tratatului de stat cu Austria, trupele de ocupație ar urma să fie retrase și deci să cadă în baltă proiectele militariste ale occidentalilor.

Retragerea totală a trupelor din Austria, inclusiv a celor americane, engleze și franceze, și neutralitatea completă a țării, cerută de Moscova — scrie ziarul austriac „Salzburger Nachrichten“ care este aprobat de autoritățile de ocupație americane — ar forma, imediat după intrarea în vigoare a acordurilor de la Paris, o breșă în pozițiile Occidentului din Europa Centrală. Ar fi blocate nu numai comunicațiile americane de la Marea Mediterană spre Germania de sud, ci și cele între țările din nordul și sudul Europei participante la NATO. S-ar crea de asemenea o centură neutră începînd de la lacul Geneva pînă la Plattensee. În felul a-

cesta ar deveni o iluzie fortăreața Alpiilor, considerată ca parte integrantă din apărarea americană în Europa.

Aceste măturisiri ale ziarului „Salzburger Nachrichten“, rețelute și de alte ziare, oglindesc cu prisosință teama Statelor Unite, Angliei și Franței față de o eventuală rezolvare a problemei austriece. Aceste puteri caută să anihileze și propunerile cu privire la garanțiile de prevenire ale unui nou Anschluss (înghițire) de către Germania occidentală. Cercurile americane afirmă în această privință că ele se vor desolidariza de orice acord asupra căruia delegația guvernamentală austriacă ar conveni la Moscova. Deosebit de activă este în acest sens activitatea unor conducători ai guvernului vest-german, ca von Brentano, care, încurajat de Washington, tună și fulgeră împotriva garanțiilor de împiedicare a Anschlussului.

Nici un observator nu poate să treacă însă cu vederea faptul că voința poporului austriac nu se apropie cîtuși de puțin de planurile militariste ale puterilor occidentale. Poporul austriac aspiră spre independența patriei sale și spre o viață pașnică. El a primit cu multă căldură invitația făcută de guvernul sovietic și se solidarizează cu propunerile sovietice privind soluționarea pașnică a problemei austriece. Or, guvernul austriac, respectiv cancelarul Austriei, Raab, au fost nevoiți să țină cont de această voință hotărîtă a poporului. Masele populare din Austria speră că delegația guvernamentală va căuta să găsească, prin vizita sa la Moscova, căile cele mai juste ale rezolvării problemei austriece, căci, după cum a arătat V. M. Molotov în raportul său prezentat în fața Sovietului Suprem al U.R.S.S., rezolvarea acestei probleme depinde într-o mare măsură de poziția guvernului austriac.

Cît privește încercările de a împiedica realizarea unui succes în noile măsuri îndreptate spre reglementarea problemei austriece și de a discredită dinainte aceste măsuri, ele nu fac decît să trezească indignare legitimă în rândurile poporului austriac și ale tuturor cercurilor democratice iubitoare de pace, care salută orice măsură ce duce la întărirea cauzei păcii și colaborării internaționale.

Criza politică din Vietnamul de sud

În urma creării pactului agresiv al Asiei de sud-est, acțiunile desfășurate de cercurile imperialiste americane pentru subminarea acordurilor de la Geneva s-au intensificat. Folosind ca pe o marionetă guvernul lui Ngo Dinh Diem, cercurile americane se străduiesc să înrăutățească raporturile dintre cele două părți ale Vietnamului și să facă imposibilă înerea alegerilor generale care ar urma să aibă loc în 1956.

Acordul de armistițiu este încălcat cu premeditare. În regiunile care trebuiau evacuate — conform acordului — partea de sud-vietnameză nu respectă normele stabilite, iar agenții lui Ngo Dinh Diem se dedau, cum este cazul la Haifong, la atacuri împotriva cetățenilor pașnici, răpînd pe capii familiilor și trimițîndu-i în sud, cu scopul de a obliga și pe familiile lor să plece în sud. În întreprinderi și instituții ei rețin salariile funcționarilor afirmînd că ele vor fi plătite abia după evacuarea în sud.

Pentru orientarea sa politică și pentru acțiunile care le întreprinde, guvernul Ngo Dinh Diem și-a pierdut întreg prestigiul în fața populației. Presa occidentală nu mai face un secret din faptul că dacă s-ar face alegeri pe întregul Vietnam, Ngo Dinh Diem ar fi cu siguranță înfrînt. Ziarul parizian „Le Monde“ vorbește despre Ngo Dinh Diem ca despre un circulator „îngîmfat și izolat, depărtat de oameni“, care „nu se bucură de sprijinul poporului“. Fără sprijinul american, scrie „Le Monde“, el n-ar avea nici o greutate și demult ar fi fost alungat din palatul guvernamental.

Statele Unite, care au început în mod fălș să la locale Franței în Indochina, nu preocupese nici dolari, nici eforturi pentru susținerea tocmai a unui astfel de aventurier care se conformă dorințelor americane. S.U.A. trimite un număr tot mai mare de instructori militari care să instruiască și să pună pe picior de război armata sud-vietnameză, și cheltuiesc sume considerabile pentru organizarea provocărilor care să dezbină poporul vietnamez. Numai pentru evacuarea forțată a populației,

S.U.A. au cheltuit pînă acum 45 milioane dolari. Ele fac toate acțiunile cu intenția de a transforma Vietnamul de sud într-o bază de agresiune în sud-estul Asiei.

Conștiințele amestecului american au fost nu numai otrăvirea atmosferei politice, dar și înrăutățirea situației maselor populare din țară. În mod firesc, păturile largi ale populației din Vietnamul de sud, care aspiră spre o înțelegere cu R.D. Vietnam, spre unificarea pașnică a țării și care vrea să dobîndească condiții mai bune de viață, se împotrivesc politicii promovate de guvernul lui Ngo Dinh Diem.

Expresia împotrivrării populației sud-vietnameze față de politica americanizată a lui Ngo Dinh Diem este războiul civil pornit de cîteva zile. Lupta armată împotriva guvernului se duce de cître mai multe secte religioase influente ca Binh Xuyon, Hao-Hoa, Cao Dai, Ba Cut, ș. a. Deși în fruntea sectelor religioase se află elemente naționaliste care urmăresc în general satisfacerea unor interese personale și de castă, acțiunea lor exprimă, într-o anumită măsură, nemulțumirea generală a maselor populare.

La 21 martie comandanții militari ai sectelor religioase au trimis guvernului Ngo Dinh Diem un ultimatum în care-i cereau ca în termen de cinci zile să creeze un guvern democratic care să înlocuiască actualul cabinet ce nu mai poate face față situației. La scurt timp, opt miniștri din cabinet au demisionat în semn de protest împotriva politicii americane urmată de actualul prim-ministru.

Ngo Dinh Diem a respins însă ultimatumul și a decretat starea de asediu, iar pe străzile Saigonului, (capitala Vietnamului de sud) au început să patruneze care blindate și detașamente militare. Telegramele din ultimele zile afirmă că după expirarea ultimatumului, trupele sectelor religioase au deschis foc de moartiere împotriva palatului lui Ngo Dinh Diem și au pornit atacuri în mai multe puncte ale orașului Saigon. Trupele guvernamentale nu reușesc să facă față forțelor armate ale sectelor. Dimpotrivă, de multe ori, șefii acestor secte trag de partea lor detașamente întregi de trupe guvernamentale. Corespondenții occidentali vorbesc despre faptul că guvernul fantomă prezidat de Ngo Dinh Diem a pierdut în mare măsură controlul asupra administrației din teritoriile locuite de membrii sectelor respective. Mai mult chiar, după cum scrie „L'Humanité“, deși Ngo Dinh Diem este sprijinit de americani, autoritatea sa nu se extinde de fapt dincolo de incinta reședinței sale. Ciocnirile dintre unitățile armate guvernamentale și detașamentele armate ale sectelor, continuă.

Situația încordată din Vietnamul de sud strîngește o mare îngrijorare la Washington. Generalii americani Collins și O'Daniel au primit instrucțiuni să facă totul pentru a salva pe Ngo Dinh Diem. Ei caută să corupă cu sume mari de bani pe conducătorii sectelor. Unuia dintre acestea, Tran Van Suci, i-au propus suma de 400 milioane franci. Cu toate acestea, el n-a putut să corupă decît pe conducătorii militari ai seciei Cao Dai, care au trecut cu armatele lor de partea lui Ngo Dinh Diem.

De remarcat că în acest conflict, pînă acum au intervenit într-o măsură destul de redusă trupele franceze din Vietnam. Acțiunile lor s-au limitat mai mult la apărarea cartierelor europene ale orașului Saigon. Aceasta nu poate să se explice altfel decît ca o răbufnire a contradicțiilor americano-franceze din Indochina. Se știe că și marioneta franceză, împăratul Bao Dai, în semn de dezacord cu guvernul lui Ngo Dinh Diem, își petrece (dealtfel plăcut) timpul în Franța, pe Coasta de Azur.

Reliese că actualul regim reacionar din Vietnamul de sud își mai duce zilele numai prin sprijinul dolarilor americani. El este un regim antipopular pe care masele largi ale poporului vietnamez refuză să-l recunoască. Evenimentele care se desfășoară acum în sudul Vietnamului, ca și divergențele crescînde franco-americane, creează piedici tot mai mari înfăptuirii planurilor agresive americane în sud-estul Asiei.

C. URÎTESCU

Oamenii muncii din Germania occidentală cer organizarea unui referendum popular în problema acordurilor de la Paris

BERLIN, 2. (Agerpres). — A.D.N. anunță:

Un grup de muncitori din Nürnberg a adreșat recent sindacatelor și tuturor organizațiilor progresiste din oraș un apel chemîndu-le să creeze neîntîrziat un comitet pentru desfășurarea unui referendum popular în problema acordurilor de la Paris.

La Frankfurt pe Main a avut loc o conferință a sindicatului metalurgistilor din landerele Hessen și Renania-Palatinat. Delegații la conferință care reprezintă 240.000 membri ai sindicatelor, s-au pronunțat în sprijinul „manifestului german“ de la Frankfurt pe Main. Ei au adoptat o rezoluție în care se subliniază că ratificarea acordurilor de la Paris ar înfrîngea scindarea Germaniei.

La Hagen a avut loc o conferință a tinerilor membri ai sindicatului metalurgistilor. Delegații la conferință s-au pronunțat în numele celor 23.000 de tineri membri ai sindicatului împotriva acordurilor de la Paris. Membrii organizațiilor sindicatului muncitorilor de la instituțiile comunale și de transporturi și căi de comunicații din Stolberg s-au adresat conducerii sindicale locale, chemînd-o să ceară înțierea referendumului în problema acordurilor de la Paris, propus de Camera Populară a R. D. Germane. Membri ai sindicatelor, s-au pronunțat în sprijinul „manifestului german“ de la Frankfurt pe Main, în sprijinul „manifestului german“ s-au pronunțat aproape toți locuitorii din comuna Stockstadt (Hessen).

Dulles criticat pentru publicarea versiunii americane a „documentelor“ de la Yalta

NEW YORK, 2. (Agerpres) —

Ziarul „New York Herald Tribune“ publică primul din cele trei articole scrise de Lippman despre azaizele „documente“ ale conferinței de la Yalta. Lippman critică cu vehemență pe Dulles pentru faptul că publicînd „documentele“ de la Yalta a adus prejudicii diplomației fălșe și a știrbit prestigiul S.U.A. În ochii lumii întregi, Lippman subliniază că publică o versiune proprie a „documentelor“ de la Yalta. Departamentul de stat s-a abătut de la procedura obișnuită de publicare a do-

cumentelor istorice, întrucît „versiunea între oamenii de stat și încă sub o formă rezumată și neverificată ca și cum această ar fi o parte dintr-un protocol diplomatic oficial“.

După cum transmite corespondentul din Washington al agenției Associated Press, comisia senatorială pentru afaceri externe a hotărît în unanimitate să invite pe secretarul de stat John Foster Dulles la o ședință secretă a comiteei, pentru a discuta problema publicării „documentelor“ conferinței de la Yalta.

O cuvîntare a lui Nehru asupra situației internaționale

DELHI. (Agerpres). — TASS

Lutînd cuvîntul la 31 martie în Camera populară a parlamentului indian, primul ministru al Indiei Nehru, a subliniat faptul că se constată o agravare a încordării în relațiile internaționale.

Nehru a condamnat organizarea de blocuri și alianțe militare. El a declarat că pactul de la Manila (pactul S.E.A.T.O.—N.R.) și recenta conferință a țărilor semnatare ale acestui pact care s-a ținut la Bangkok au avut o influență nefavorabilă asupra păcii și securității în Asia de sud-est și asupra principiului coexistenței formulat la conferința de la Geneva.

După cum a declarat Nehru, situația din Indochina a devenit în prezent mult mai complicată. În Vietnamul de sud se desfășoară un război civil. S-au ivit dificultăți în legătură cu aplicarea acordurilor de la Geneva.

Nehru a arătat că în urma creării pactului militar la care a aderat și Anglia, Orientul Mijlociu s-a scindat în două tabere ostile; în această regiune, a spus vorbitorul, se observă o puternică indignare. El a subliniat că Egiptul, Siria și Arabia Saudită se opun cu hotărîre acestui pact.

În continuare, Nehru a relevat însemnătatea celor cinci principii proclamate de primul ministru al Indiei, Chinei și Birmaniei în declarațiile lor comune și a spus că „fiecare țară din lume va trebui să răspundă dacă este sau nu de acord cu aceste principii“.

„Sper, a declarat Nehru, că această problemă, va fi pusă direct și cu curaj la conferința țărilor Asiei și Africii și fiecare țară trebuie să răspundă dacă este sau nu adeptă a neagresiunii și neamestecului“.

Ministrul de război american promite lîsînmaniștilor arme atomice

SEUL (Agerpres). —

După cum anunță corespondentul agenției United Press, ministrul apărării al guvernului lîsînmanișt, Son Von Ir, a declarat că ministrul de război al S.U.A., Stevens, „a promis să facă tot posibilul“ pentru a obține

ca armatei sud-coreene să-i fie livrate arme atomice.

După cum se știe, Stevens face în prezent o călătorie prin țările Extremei Orient și a fost recent în Coreea de sud, unde a conferit cu conducătorii militari lîsînmaniști.

Congresul Partidului Socialist Italian

ROMA. (Agerpres).

Agențiile de presă anunță că la 31 martie s-a deschis la Torino cel de al 31-lea congres al Partidului Socialist Italian. Pe ordinea de zi a congresului se află raportul cu privire la lupta socialistilor pentru democrație și pace, aprobarea noului

statut al partidului și alegerea organelor de conducere.

Raportul, la primul punct de pe ordinea de zi, a fost prezentat de Pietro Nenni, secretar general al Partidului Socialist Italian. Congresul va dura pînă la 3 aprilie.

A fost înființat Congresul sindicatelor din Africa de sud

PEKIN (Agerpres). — China Nouă

anunță: Săptămînalul „New Age“, care apare la Capetown, relatează că la 6 martie a fost înființat la Johannesburg, Congresul sindicatelor din Africa de sud care numără 42.000 de membri, grupați în 34 de sindacate. Înființarea acestei organizații, alcătuită din muncitori fără nici o deosebire de rasă, uniți în lupta pentru scopuri comune, deschide o pagină nouă în istoria clasei muncitoare a Africii de sud.

Scopul acestei noi organizații sindicale este de a coordona activitatea muncitorilor din Africa de sud; a or-

ganiza pe muncitorii care nu sînt încă organizați în sindacate; a se opune discriminării rasiale în rîndul muncitorilor și funcționarilor; a se opune legislației care lezează interesele muncitorilor și sindicatelor și de a promova drepturile democratice ale muncitorilor. În partea introductivă a actului de constituire se spune: „Viitorul poporului sud-african este în mîinile muncitorilor. Numai clasa muncitoare, în alianță cu celelalte păături progresiste ale populației, poate construi o viață fericită pentru toți cetățenii Uniunii Africii de sud, o viață eliberată de cosmarul șomajului, sărăciei, urii rasiale și oprîmării“.

Un general hitlerist reprezentant al Germaniei occidentale în N.A.T.O.

PARIS (Agerpres). —

Ziarul „Information“ relatează că cancelarul Adenauer intenționează să propună pentru locul de reprezentant al Germaniei occidentale în grupul

permanent al NATO de la Washington, pe generalul von Schellitz, fost guvernator militar al Parisului în timpul ocupației hitleriste în Franța.

Delegația guvernamentală a U.R.S.S. a plecat la Budapesta pentru a participa la sărbătorirea celei de a 10-a aniversări a eliberării Ungariei

MOSCOVA, 2. (Agerpres). —

TASS anunță: Delegația guvernamentală a U.R.S.S. formată din Vorosilov K. E., președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., șeful delegației, generalul colonel Jadov A. G., Tacina P. G., președintele Sovietului Suprem al R.S.S. Ucrainene, Mironova Z. V., vicepreședinte al Comitetului executiv al Sovietului orașenesc Moscova, a plecat la Budapesta pentru a participa la sărbătorirea celei de a 10-a aniversări a eliberării Ungariei.

O delegație a guvernului R. D. Vietnam va pleca în India în cursul lunii aprilie

HANOI, 2. (Agerpres). —

După cum anunță Agenția Vietnameză de Informații, răspunzînd invitației făcute de primul-ministru al Indiei, Nehru, în cursul întrevederii cu președintele Ho Si Min care a avut loc la Hanoi, în octombrie 1954, o delegație a guvernului R. D. Vietnam va pleca în India în cursul lunii aprilie.

Delegația va fi condusă de Fam Van Dong, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și ministrul Afacerilor Externe al R. D. Vietnam.

Greva docherilor algerieni din portul Oran

ALGER, 2. (Agerpres). —

Docherii algerieni din portul Oran au declarat grevă la 31 martie, cerînd mărirea salariilor și indemnizații pentru șomaj.

Totodată, greviștii protestează împotriva „stării excepționale în Algeria“ decretată de autoritățile coloniale franceze.

Creșterea continuă a șomajului din Belgia

BRUXELLES, 2. (Agerpres). —

După cum relatează ziarul „Le Drapeau Rouge“, numărul șomerilor din Belgia se ridică în săptămîna de la 13—18 martie la 260.660, ceea ce reprezintă o creștere de aproape 10.900 față de săptămîna corespunzătoare a anului trecut.

Noi masări de trupe turcești la frontiera Siriei

ANKARA, 2. (Agerpres). —

După cum anunță agenția Associated Press, două brigăzi turcești au fost masate în regiunea frontierei siriene și o a treia brigadă va fi eventual trimisă la frontieră peste cîteva zile. Fiecare dintre aceste brigăzi blindate și motorizate numără cîte 5.000 oameni.

Deschiderea unei expoziții beletristice ungare la Moscova

MOSCOVA (Agerpres). — TASS

transmite: La biblioteca unională de stat pentru literatură străină din Moscova s-a deschis o expoziție a literaturii beletristice ungare. Expoziția cuprinde aproximativ 200 opere care prezintă calea de dezvoltare a literaturii beletristice ungare.

SPECTACOLE

TEATRUL DE STAT ARAD. zintă, astăzi, 3 aprilie, la orele 16: Gaițele și la orele 20: Întîlnire cu tinerețea.

CINEMATOGRAFE

„GHEORGHE DOJA“: Directorul nostru. Repr. 3,30, 5,30, 7,30 și 9,30 Zilnic matineu la orele 11.

„NICOLAE BALCESCU“: Directorul nostru. Repr.: 3, 5, 7 și 9.

„HERBAK JANOȘ“: Vrajitoarele Matineu la 11,30.

„I. L. CARAGIALE“: Satul condamnat. Matineu la 11,30.

„TIMPURI NOI“: Actualitatea în imagini. — Noutățile zilei. — Vinătorii veseli (film de zăpuși în culori). — Austria—R.P. Ungară (med de fotbal). — Fetiți copiii de gripă. — Concurs sportiv în pădure (desen animat în culori). — Pioniera nr. 9. Matineu de la orele 10 pînă la orele 13 în continuare.

„SOLIDARITATEA“ (Gai): Școala curajului.

„MAXIM GORKI“ (Mîcălaca): Aventura la Marienstadt.

„ILIE PINTILIE“ (Grădiște): Destinul Mariei Vlascenko.

„PETOFI SANDOR“ (Radna): Fetele din piața Spaniei. „N. BALCESCU“ (Lipova): Campionate mondiale de fotbal. „POPULAR“ (Școala Mare): Intr-un port îndepărtat.